वस्तकः-स्तिका, वस्तकः-स्तिका, विवस्तिषकः-षिका, वावस्तकः-स्तिका ;
वस्तिता-त्री, वस्तयिता-त्री, विवस्तिषिता-त्री, वावस्तिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिकगर्जयतिवत् (378) बोध्यानि ।

(1582) "वह प्रापणे"

(I-भ्वादिः-1004. द्विकर्म. अनि. उभ.) **यजादिः** ।

'**प्रापणे**=धारणे' इति **काशकृत्स्नः** ।

वाहकः-हिका, वाहकः-हिका, [1]विवक्षकः-क्षिका, वावहकः-हिका ;
[2]वोढा-ढ्री, [निर्वहिता], वाहयिता-त्री, विवक्षिता-त्री, वावहिता-त्री ;
परिवहन्-उद्वहन्[A]-न्ती, प्रणिवहन्, प्रवहन्-न्ती, [3]व्यतिवहन्-न्ती, [4]वाहयन्
भारं देवदत्तेन, वाहयन् यवान् बलीवर्दान्, विवक्षन्-न्ती ; —
वक्ष्यन्-न्ती-ती, वाहयिष्यन्-न्ती-ती, विवक्षिष्यन्-न्ती-ती ; —
वहमानः[B], वाहयमानः, विवक्षमाणः, वावह्यमानः ;
वक्ष्यमाणः, वाहयिष्यमाणः, विवक्षिष्यमाणः, वावहिष्यमाणः ;

---

1. धातोरनिट्त्वात् सन्नन्ते, 'हो ढः' (8-2-31) इति धातुहकारस्य ढत्वे, 'ढढोः कः सि' (8-2-41) इति ककारे 'आदेशप्रत्यययोः' (8-3-59) इति षत्वे च रूपं बोध्यम् ।

2. तृचि, 'सहिवहोरोद् अवर्णस्य' (6-3-112) इत्युपधाकारस्य ओकारे ढत्वष्टुत्वढलोपदीर्घेषु रूपमेवम् । एवं तव्यदादिष्वपि ज्ञेयम् । 'आकाशो ह वै नामरूपयोर्निर्वहिता—' (छान्दोग्ये 8-14-1) इत्यत्र तु छान्दसत्वात् न ओकार उपधायाः । प्रत्ययस्येडागमोऽपि छान्दसत्वादेव । स्पष्टमिदमुपनिषद्भाष्येषु ।

3 "'वि' 'अति' इत्युपसर्गद्वयपूर्वकात् वहधातोः 'कर्तरि कर्मव्यतिहारे' (1-3-14) इत्यात्मनेपदे प्राप्ते 'न गतिहिंसार्थेभ्यः' (1-3-15) इति निषेधे **व्यतिवहन्** इति रूपं सिद्ध्यति । आचार्यचरणैः 'वहेर्न निषेध इति केचित्' इत्युक्तत्वात् तन्मते **व्यतिवहते** इत्युदाहृतम्" इति **प्रक्रियाकौमुदी** ।

4. 'नीवह्योः प्रतिषेधः' (वा. 1-4-52) इति अण्यन्तावस्थायां कर्तुः ण्यन्ते कर्मत्वस्य प्रतिषेधात् रूपमेवम् । 'वहेः अनियन्तृकर्तृकस्य' (वा. 1-4-52) इति कर्मत्वस्य प्रतिप्रसवसद्भावात्, अत्र च नियन्तृ=(सारथि) कर्तृकत्वात् कर्मत्वं भवत्येव ।

A. 'लाङ्गूलमुद्धतं धुन्वन् **उद्वहन्** परिघं गुरुम् ।' भ. का. 9.7.

B. 'सहैव चरमाणौ द्वौ **वहमानौ** मितं धनुः' । अत्र वयोवचने चानश् इति **प्रक्रियासर्वस्वे** ।